

REGULAMIN

II SYNODU DIECEZJI SIEDLECKIEJ

REGULAMIN

II SYNODU DIECEZJI SIEDLECKIEJ

I. KONCEPCJA SYNODU

1. Wstęp

Sobór Watykański II doceniając historyczną wartość działalności synodalnej w przekazie wiary i umacnianiu dyscypliny kościelnej (DB 36), otworzył jednocześnie możliwość nowego spojrzenia na rolę tego rodzaju instytucji. Do uczestnictwa w pracach synodów diecezjalnych zostali bowiem zaproszeni – obok duchowieństwa i osób konsekrowanych – także wierni świeccy. Mogą oni wyrażać swoje zdanie, brać udział w dyskusjach i mieć wpływ na kształt końcowego dokumentu. Synod, jako bardzo ważne źródło prawa partykularnego, pozostaje uroczystym sposobem wypełniania urzędu pasterskiego przez biskupa (*Ecclesiae imago* 163), który jest jedynym prawodawcą. Nie jest więc instytucją kolegialną i głos członków synodu stanowi dla biskupa jedynie wskazówkę, tym niemniej w zapadających decyzjach powinna być uwzględniana ich przeważająca opinia.

Należy też podkreślić, że w synodach zwoływanych w okresie posoborowym zaczęto odchodzić od wyłącznego koncentrowania uwagi na wymiarze jurydycznym, dowartościowując bardziej wymiar duszpasterski. Synody trwające zwykle kilka lat są traktowane jako cenna szansa „uczenia się Kościoła” przez szerokie kręgi wiernych, jako swego rodzaju „laboratorium życia kościelnego”.

W Diecezji Siedleckiej istnieje nagląca potrzeba zwołania synodu. Podjęcie tego dzieła stanowi spełnienie wieloletnich oczekiwań wiernych, a dodatkową okazją jest zbliżająca się 200-tna rocznica powstania Diecezji.

2. Założenia generalne

- § 1. Zgodnie z kan. 460 Kodeksu Prawa Kanonicznego „*Synod diecezjalny jest zebraniem wybranych kapłanów oraz innych wiernych Kościoła partykularnego, którzy dla dobra całej wspólnoty diecezjalnej świadczą pomoc biskupowi diecezjalnemu*”.
- § 2. Punktem wyjścia w refleksji podejmowanej na II Synodzie Diecezji Siedleckiej winny być statuty I Synodu Diecezjalnego Podlaskiego z 1923 r., podstawą zaś nauka Soboru Watykańskiego II oraz wydane po Soborze dokumenty Stolicy Apostolskiej, II Polskiego Synodu Plenarnego, Konferencji Episkopatu Polski i Biskupów Siedleckich.

- § 3. II Synod Diecezji Siedleckiej ma własne logo, hymn oraz hasło, które brzmi następująco: „Żyjąc mocą chrztu”. Nawiązuje ono do realizowanego w Diecezji od kilku lat programu duszpasterskiego („Chrzest w życiu i misji Kościoła”) ukierunkowanego na wprowadzenie człowieka w dojrzałe przeżywanie wiary na tle historii zbawienia, ze szczególnym podkreśleniem znaczenia chrztu. Synod bowiem winien być pomocą w kształtowaniu właściwej mentalności chrześcijańskiej, otwartej na tajemnicę komunii z Bogiem i ze wspólnotą Kościoła.
- § 4. Wstępna faza przygotowań do Synodu polegała na przeprowadzeniu konsultacji wśród diecezjan (*diocesis interrogatio*). Pomocnym zarysowaniem problematyki i jednocześnie próbą zainteresowania nią wiernych był wstępny dokument o nazwie *Lineamenta*. Diecezjanie należący do różnych stanów i form uczestnictwa w życiu kościelnym, w świetle zawartych tam treści, podjęli pewną refleksję i zgłosili swoje uwagi. Po rzetelnym opracowaniu tych sugestii, będzie wydane *Instrumentum laboris*, w którym zostaną określone kwestie, mające być przedmiotem obrad Synodu. Druga faza, synod właściwy (*vera synodus*), będzie polegała na pracy powołanych Komisji, odbywaniu Sesji Plenarnych oraz równoległej pracy Zespołów Synodalnych.

3. Cele synodu

- § 5. Okazanie pomocy Biskupowi Siedleckiemu w jego pasterskiej posłudze kierowania diecezjalną wspólnotą.
- § 6. Odczytanie na nowo orędzia Soboru Watykańskiego II i recepcja posoborowej nauki Kościoła.
- § 7. Podjęcie refleksji nad wymogami nowej ewangelizacji i próba stworzenia programu przeciwdziałania zjawisku sekularyzacji.
- § 8. Zainicjowanie przedsięwzięć skierowanych na umocnienie wiary, oczyszczenie obyczajów i budzenie gotowości dawania świadectwa o Chrystusie.
- § 9. Pogłębienie świadomości liturgicznej.
- § 10. Budowanie poczucia wspólnoty, szukanie form bliższego współdziałania duchowieństwa i wiernych świeckich.
- § 11. Ożywienie działalności ruchów i stowarzyszeń kościelnych.
- § 12. Rozwiązanie powstałych trudności w dziedzinie administracyjnej lub duszpasterskiej.
- § 13. Aplikowanie norm prawa powszechnego oraz norm Konferencji Episkopatu Polski do sytuacji życiowej wiernych Diecezji Siedleckiej, szczególnie w zakresie uprawnień legislacyjnych ustawodawcy diecezjalnego (*De synodis dioecesanis agendis instructio, Additamentum*).

II. STRUKTURA SYNODU

1. Biskup Siedlecki

- § 14. Biskup Siedlecki przewodniczy zwołanemu przez siebie Synodowi osobiście lub poprzez swego delegata.
- § 15. Powołuje Komisję Główną Synodu, Sekretariat oraz Komisje i Podkomisje Synodalne.
- § 16. Określa harmonogram prac Synodu, zwołuje Sesje Plenarne.

- § 17. W wyjątkowych sytuacjach (niebezpieczeństwa odstępstwa od nauki Kościoła lub niepokojów społecznych), zgodnie ze swoim roztropnym osądem, po konsultacji z Radą Kapłańską, może zawiesić lub rozwiązać Synod.
- § 18. Podpisuje i promulguje dokument końcowy Synodu.

2. Członkowie

- § 19. Synod składa się z wiernych, którzy weszli do niego z racji pełnionego urzędu, bądź zostali wyłonieni w wyborach, bądź też mianowani przez Biskupa Siedleckiego (kan. 463 § 1n.).

- Z urzędu:

1° wikariusz generalny;

2° wikariusz biskupi;

3° wikariusz sądowy;

4° rektor Wyższego Seminarium Duchownego;

5° kanonicy gremialni Kapituły Katedralnej;

6° członkowie Rady Kapłańskiej;

7° dziekani.

- Z wyboru:

8° wierni świeccy oraz członkowie instytutów życia konsekrowanego wybrani przez Diecezjalną Radę Duszpasterską spoza swojego grona, w liczbie ok. 50 osób;

9° po jednym prezbiterze z każdego dekanatu, wybranym przez duszpasterzy kondekanalnych. Należy też wybrać innego kapłana, który zastąpiłby go w razie przeszkody;

10° dwóch przełożonych męskich oraz cztery przełożone żeńskich domów instytutów zakonnych i stowarzyszeń życia apostołskiego, które mają dom w Diecezji Siedleckiej, wybrani spośród swego grona. W wyborach nie należy brać pod uwagę przełożonych, będących członkami Synodu z innego tytułu (przynależności do Stałego Zespołu Synodalnego lub Diecezjalnej Rady Duszpasterskiej).

- Z nominacji:

11° przełożeni wyżsi instytutów zakonnych i stowarzyszeń życia apostołskiego, rezydujący na terenie Diecezji Siedleckiej, za wyjątkiem przełożonych domów *sui iuris*;

12° członkowie Diecezjalnej Rady Duszpasterskiej, Sekretariatu Synodu, Komisji Synodalnych oraz Stałego Zespołu Synodalnego, którzy nie weszli do Synodu z innego tytułu;

13° inni wierni, według osądu Biskupa Siedleckiego.

- § 20. Członkowie, wyłonieni zgodnie z powyższymi zasadami, mają prawo i obowiązek uczestniczyć w Sesjach Plenarnych Synodu (uroczystych i zwyczajnych). Ponadto każdy powinien uczestniczyć w pracy jakiegoś Zespołu Synodalnego.

- § 21. Prezbiterzy wchodzący do Synodu z urzędu, zachowują członkostwo w czasie jego pełnienia, a osoby życia konsekrowanego, do momentu przeniesienia przez własne władze poza teren Diecezji Siedleckiej. Podobnie osoby świeckie, zachowują członkostwo do chwili utraty zamieszkania diecezjalnego.

- § 22. Biskup może włączyć wiernego do grona członków Synodu także w trakcie jego trwania, a wyjątkowo ma też prawo dekretem usunąć tego, kto w swoich opiniach nie zgadza się z nauką Kościoła, bądź odrzuca autorytet Biskupa.

3. Obserwatorzy

- § 23. Zostanie wystosowane zaproszenie do udziału w niektórych sesjach Synodu, w charakterze obserwatorów, do kilku ministrów lub członków Kościołów lub Wspólnot kościelnych nie pozostających w pełnej komunii z Kościołem katolickim (szczególnie z Kościoła prawosławnego i Starokatolickiego mariawitów).

4. Komisja Główna

- § 24. Komisję Główną, której przewodniczy Biskup Siedlecki, tworzą wikariusz generalny, przewodniczący Sekretariatu, wszyscy przewodniczący Komisji Synodalnych oraz osoby mianowane przez Biskupa spośród członków Synodu.
- § 25. W momencie ukonstytuowania się Komisji Głównej przestaje istnieć Komisja Przygotowawcza.
- § 26. Na Komisji Głównej spoczywają następujące zadania:
- 1° pomoc Biskupowi Siedleckiemu w kierowaniu pracami Synodu, a szczególnie określeniu przedmiotu zainteresowania i następnie koordynowaniu działań wszystkich Komisji i Podkomisji;
 - 2° dokonanie oceny projektów dokumentów wypracowywanych przez poszczególne Komisje oraz Podkomisje i kwalifikowanie ich pod obrady Sesji Plenarnych;
 - 3° przygotowanie programu Sesji Plenarnych i ogólne czuwanie nad ich przebiegiem;
 - 4° przygotowanie schematu dokumentu końcowego i – z pomocą Zespołu Redakcyjnego i konsultorów – nadanie dokumentowi ostatecznego kształtu, w którym zostanie przedstawiony Biskupowi Siedleckiemu do zatwierdzenia.
- § 27. Komisja Główna zbiera się w terminach wyznaczonych przez Biskupa Siedleckiego, nie rzadziej jednak niż raz na kwartał i z każdego jej zebrania winien być sporządzony protokół.
- § 28. Zaleca się, aby członkowie Komisji Głównej brali także udział w kluczowych zebraniach poszczególnych Komisji i Podkomisji.

5. Komisje i Podkomisje Synodalne

- § 29. Komisje i Podkomisje powoływane są dekretem Biskupa Siedleckiego, który ustanawia też przewodniczących oraz w terminie dwóch tygodni zatwierdza zaproponowany przez nich skład Komisji i Podkomisji, w liczbie od 5 do 20 osób. Biskup może w sposób swobodny dołączyć do tego grona także innych członków Synodu w dowolnym czasie.
- § 30. Zasadniczo Komisje i Podkomisje są powoływane na początku Synodu, jednak również w trakcie jego trwania mogą być dodatkowo ustanowione inne, gdy Biskup Siedlecki uzna taką potrzebę.

- § 31. Członkowie Komisji i Podkomisji mogą wybrać spośród siebie zastępcę przewodniczącego i obligatoryjnie sekretarza.
- § 32. Zadaniem wszystkich Komisji i Podkomisji jest dogłębne i wieloaspektowe zbadanie problematyki wchodzącej w zakres ich zainteresowania i kompetencji. W kwestiach wymagających specjalistycznej wiedzy, można – po powiadomieniu Sekretariatu Synodu – korzystać z zewnętrznych opinii i ekspertyz.
- § 33. Zebrania Komisji i Podkomisji odbywają się zgodnie z własnym tokiem prac, nie rzadziej jednak niż raz na kwartał. Termin i miejsce zebrania określa przewodniczący, przekazując informację przynajmniej z 10-dniowym wyprzedzeniem do Sekretariatu Synodu.
- § 34. Każde zebranie Komisji lub Podkomisji, prowadzone przez przewodniczącego lub jego zastępcę, winno być zaprotokołowane przez sekretarza. Protokoły należy sporządzać w dwóch egzemplarzach, z których jeden przekazuje się do Sekretariatu Synodu, a drugi zachowuje w Komisji lub Podkomisji.
- § 35. Przewodniczący Komisji sprawuje nadzór nad pracami wszystkich swoich Podkomisji, zaś przewodniczący Podkomisji *ipso facto* wchodzi do składu danej Komisji.
- § 36. Komisje i Podkomisje winny przekazywać do Sekretariatu Synodu przystępnie opracowane materiały z zakresu problematyki będącej przedmiotem ich zainteresowania, które następnie będą udostępniane Zespołom Synodalnym. Materiały należy przekazywać nie rzadziej niż raz w roku, a mają one zawierać zarówno część informacyjną, jak i kilka kwestii wymagających przedyskutowania.
- § 37. Zwieńczeniem prac Komisji lub Podkomisji jest opracowanie projektu dokumentu w danej dziedzinie, który ma wejść do schematu dokumentu końcowego. To zadanie winno być wykonane przynajmniej na rok przed planowanym zakończeniem Synodu i obejmuje również aneksy, jeśli okażą się potrzebne. Projekt dokumentu oraz aneksy winny uzyskać 2/3 głosów członków Komisji lub Podkomisji. W głosowaniach przeprowadzanych wcześniej, a dotyczących kwestii szczegółowych, wystarczy zwykła większość, przy równowadze zaś przeważa głos przewodniczącego.
- § 38. Prace Synodu będą prowadzone w następujących Komisjach i Podkomisjach:
- 1° Komisja ds. Przekazu Wiary;
- Podkomisja ds. Nowej Ewangelizacji;
 - Podkomisja ds. Katechezy i Szkół Katolickich;
 - Podkomisja ds. Mediów i Publikacji Katolickich;
 - Podkomisja ds. Wspierania Misji;
 - Podkomisja ds. Ekumenizmu.
- 2° Komisja ds. Kultu Bożego;
- Podkomisja ds. Sakramentów i Sakramentaliów;
 - Podkomisja ds. Muzyki i Śpiewu Kościelnego;
 - Podkomisja ds. Formacji Liturgicznej.
- 3° Komisja ds. Duchowieństwa Diecezjalnego;
- Podkomisja ds. Wyższego Seminarium Duchownego;
 - Podkomisja ds. Formacji Stałej;
 - Podkomisja ds. Życia i Współpracy;
 - Podkomisja ds. Emerytów i Rencistów.
- 4° Komisja ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego;

5° Komisja ds. Wiernych Świeckich;

- Podkomisja ds. Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich;
- Podkomisja ds. Udziału w Życiu Społecznym i Politycznym.

6° Komisja Duszpasterska;

- Podkomisja ds. Duszpasterstwa Małżeństw i Rodzin;
- Podkomisja ds. Duszpasterstwa Młodzieży;
- Podkomisja ds. Duszpasterstw Specjalistycznych.

7° Komisja ds. Administracyjno-Ekonomicznych;

- Podkomisja ds. Utrzymania i Finansowania Instytucji Diecezjalnych;
- Podkomisja ds. Budownictwa i Zarządzania Dobrami Parafialnymi;
- Podkomisja ds. Ochrony Zabytków i Muzeum Diecezjalnego;
- Podkomisja ds. Cmentarzy Katolickich;
- Podkomisja ds. Działalności Charytatywnej i Diecezjalnej Caritas;
- Podkomisja ds. Pracowników Kościelnych.

8° Komisja Historyczna;

- Podkomisja ds. Opracowania Dziejów Diecezji;
- Podkomisja ds. Dziedzictwa Historycznego Parafii.

6. Sekretariat

§ 39. Sekretariat Synodu jest organem powołanym przez Biskupa Siedleckiego już na etapie przygotowawczym. W jego skład wchodzi duchowni i wierni świeccy, a kieruje nim mianowany przez Biskupa przewodniczący, który wchodzi w skład Komisji Głównej.

§ 40. Sekretariat czuwa nad tworzeniem, gromadzeniem i udostępnianiem dokumentacji oraz roboczych materiałów Synodu. W tym celu ma obowiązek utrzymywać stały kontakt z sekretarzami poszczególnych Komisji i Podkomisji oraz z Zespołami Synodalnymi. Zadaniami Sekretariatu są w szczególności:

1° gromadzenie protokołów z zebrań Komisji Głównej oraz wszystkich Komisji i Podkomisji;

2° przygotowywanie wraz z Wydziałem Duszpasterskim Kurii i Diecezjalną Komisją Liturgiczną materiałów pomocniczych do liturgicznej części spotkań Parafialnych i Ponadparafialnych Zespołów Synodalnych;

3° przekazywanie Zespołom Synodalnym materiałów przygotowanych dla nich przez Komisje i Podkomisje oraz zwrotnych uwag Zespołów;

4° pośredniczenie w przekazywaniu Komisji Głównej do oceny schematów roboczych wypracowanych przez poszczególne Komisje i Podkomisje;

5° powiadomienie członków Synodu o Sesji Plenarnej, przynajmniej na dwa tygodnie przed wyznaczonym terminem, ale też przesłanie im w załączeniu schematów dokumentów, sporządzenie listy uczestników, a podczas Sesji czuwanie nad prawidłowością głosowań i sporządzenie protokołu;

6° pomoc w opracowaniu schematu dokumentu końcowego, pod kierunkiem Komisji Głównej i we współdziałaniu z Zespołem Redakcyjnym;

7° przygotowanie organizacyjne liturgii inauguracji Synodu, Sesji Plenarnych i zamknięcia Synodu;

8° wydawanie materiałów informacyjnych dla mediów, prowadzenie synodalnej strony internetowej i biuletynu synodalnego. Do udzielania oficjalnych wypowiedzi dla mediów, upoważniony jest tylko rzecznik prasowy Synodu, którego wyznacza Biskup Siedlecki spośród członków Sekretariatu.

III. ZESPOŁY SYNODALNE I ICH ROLA

§ 41. Działalność Zespołów Synodalnych ma być jednym z ważnych elementów tworzących pastoralny charakter Synodu. Ma przyczynić się do podjęcia problematyki synodalnej przez jak najszersze kręgi wiernych i być konkretną formą ich uczestnictwa w ważnych sprawach Diecezji Siedleckiej. Należy zatem dokładać troski, aby zawiązujące się Zespoły od początku wzbudzały zainteresowanie diecezjan, w trakcie Synodu prawdziwie otwierały uczestników na życie kościelnej wspólnoty, a w przyszłości – o ile okaże się to możliwe – stały się początkiem trwałych grup prowadzących pogłębione życie duchowe oraz aktywnie działających w Kościele.

1. Stały Zespół Synodalny

§ 42. Stały Zespół Synodalny jest organem reprezentującym wspólnotę diecezjalną i stanowiącym płaszczyznę synodalnego dialogu. Został powołany do życia dekretem Biskupa Siedleckiego z 28 listopada 2010 r., a jego skład ukonstytuował się 22 stycznia 2011 r.

§ 43. Do Stałego Zespołu Synodalnego wchodzi wierni wybrani z każdego dekanatu (po jednym duszpasterzu i jednej osobie świeckiej lub konsekrowanej), 12 przedstawicieli wybranych spośród reprezentantów instytucji, organizacji i różnych wspólnot kościelnych działających w Diecezji. Ponadto przedstawiciele urzędów diecezjalnych (rektor WSD, kanclerz Kurii, oficjał Sądu Biskupiego, dyrektor Wydziału Duszpasterskiego, dyrektor Wydziału Nauczania, ekonom diecezjalny) i 10 osób z nominacji Biskupa Siedleckiego.

§ 44. Stały Zespół Synodalny wspomaga Sekretariat Synodu w wypełnianiu zadań organizacyjnych, zarówno na etapie przygotowań, jak i podczas Synodu właściwego. Szczególnie ma służyć pomocą w kontaktach z Parafialnymi i Ponadparafialnymi Zespołami Synodalnymi.

§ 45. Na czele Stałego Zespołu Synodalnego stoi przewodniczący Sekretariatu, który też – po uzgodnieniu z Biskupem Siedleckim – wyznacza terminy spotkań (nie rzadziej niż raz na kwartał) i je prowadzi.

§ 46. Stały Zespół Synodalny może – w razie potrzeby – tworzyć sekcje, którym zleca się specjalne zadania i które zwołuje się na dodatkowe zebrania.

2. Parafialne Zespoły Synodalne

§ 47. Zespoły Synodalne winny być powołane w każdej parafii. Zaleca się, aby w większych parafiach utworzyć przynajmniej tyle Zespołów, ilu duszpasterzy pełni w nich posługę.

- § 48. Na czele każdego Zespołu Parafialnego stoi prezbiter (proboszcz lub inny duszpasterz) zwany moderatorem lub zaaprobowany przez Biskupa wierny świecki zwany odpowiedzialnym.
- § 49. Do Zespołu, który nie może być mniejszy niż 5 osób i większy niż 20, powinni włączyć się przedstawiciele instytutów życia konsekrowanego i stowarzyszeń życia apostołskiego, katecheci, pracownicy parafialni, nadzwyczajni szafarze komunii św., przedstawiciele rad parafialnych oraz innych wspólnot i grup.
- § 50. Po powstaniu Zespołu należy wybrać animatora, który będzie wspomagał organizacyjnie moderatora lub odpowiedzialnego. Ponadto trzeba wybrać sekretarza i – niezwłocznie po zawiązaniu się Zespołu oraz wyłonieniu osób pełniących wspomniane funkcje – przesłać o tym informację do Sekretariatu Synodu, zawierającą ponadto listę członków i adres elektroniczny.
- § 51. Cykliczne spotkania Zespołów winny składać się z części liturgicznej oraz konferencyjno-dyskusyjnej. Zaleca się, aby były one organizowane w soboty wieczorem lub w niedziele.
- 1° część liturgiczna może polegać na przeprowadzeniu celebracji słowa Bożego, odprawieniu nieszporów lub sprawowaniu Eucharystii. W tej części powinni uczestniczyć razem członkowie wszystkich Zespołów istniejących w parafii, angażując się czynnie w przygotowanie liturgii. Trzeba też do udziału zachęcać parafian spoza Zespołów;
- 2° w części konferencyjno-dyskusyjnej członkowie Zespołów zapoznawszy się z materiałami otrzymanymi z Sekretariatu Synodu, powinni mieć możliwość zabrania głosu. Po dyskusji, która ma ukazać możliwie szerokie spektrum różnych opinii, należy dążyć do sformułowania wspólnej konkluzji, zapewniając jednak każdemu prawo zgłoszenia zdania odrębnego (*votum separatum*);
- 3° sekretarz Zespołu z przebiegu spotkania sporządza protokół, a zwięźle ujętą konkluzję (łącznie z ewentualnymi propozycjami rozwiązań i zdaniami odrębnymi) w ciągu tygodnia przesyła drogą elektroniczną do Sekretariatu Synodu, z informacją o dacie spotkania i liczbie uczestników.
- § 52. Usilnie zaleca się ponadto, aby – w miarę możliwości – wszyscy członkowie Parafialnych Zespołów Synodalnych uczestniczyli w rejonowych spotkaniach diecezjalnego programu „Chrzest w życiu i misji Kościoła”.
- § 53. Cykliczne spotkania, o których mowa w § 51, winny odbywać się przynajmniej raz w miesiącu, oprócz miesięcy wakacyjnych (lipca i sierpnia) oraz miesięcy, w których odbywa się rejonowe spotkanie programu diecezjalnego.
- § 54. Moderatorzy, odpowiedzialni i animatorzy wszystkich Zespołów uczestniczą raz w roku w organizowanym dla nich dniu skupienia.

3. Ponadparafialne Zespoły Synodalne

- § 55. Zespoły Synodalne winny powstawać także wśród wiernych przynależących do stowarzyszeń i wspólnot ponadparafialnych. Jest wskazane tworzenie Zespołów skupiających prezbiterów, osoby konsekrowane, młodzież szkół ponadgimnazjalnych, młodzież akademicką, młodzież pracującą, młodych małżonków, małżonków w zaawansowanym wieku, osoby starsze i samotne, nauczycieli, pracowników służby zdrowia, prawników itp. W zależności od zasięgu działania oraz liczby członków danej wspólnoty, mogą to być Zespoły ogólnodiecezjalne lub regionalne.

- § 56. Ten sam wierny może uczestniczyć w pracy Zespołu Parafialnego i Ponadparafialnego.
- § 57. Moderatorem Zespołu jest diecezjalny duszpasterz danej wspólnoty, inny prezbiter, bądź wierny świecki, jak w § 48.
- § 58. Co się tyczy moderatora, odpowiedzialnego, animatora, sekretarza, ich zadań i łączności z Sekretariatem Synodu, należy zachować dyspozycje odnoszące się do Zespołów Parafialnych.
- § 59. Cykliczne spotkania Zespołów winny odbywać się z taką samą częstotliwością i przebiegać w analogicznym porządku, jak spotkania Zespołów Parafialnych. W części konferencyjno-dialogowej należy brać pod uwagę szczególnie kwestie związane z własnym charyzmatem i powołaniem.

IV. SPOSÓB PRACY

1. W Zespołach Synodalnych

- § 60. Spotkania odbywające się w ramach II Synodu Diecezji Siedleckiej mają stawać się płaszczyzną dialogu wewnątrzkościelnego. Należy podkreślić, że ochrzczeni są w pierwszym rzędzie wezwani do prowadzenia dialogu z Bogiem, odkrywania Jego planu i okazania posłuszeństwa Jego woli. Będąc zaś ludźmi świadomymi swojej relacji z Bogiem mają też podjąć wezwanie do odnalezienia swego miejsca we wspólnocie Kościoła i fundamentalnego powołania do budowania Ciała Chrystusowego. W wymiarze duszpasterskim należy więc dokładać starań, aby spotkania w Zespołach Synodalnych dawały okazję do formacji biblijnej, ukazania biblijnego zakorzenienia posoborowej nauki Kościoła oraz wagi i doniosłości liturgii. Powinny też umiejętnie osadzać dzisiejsze rozterki człowieka na zdrowym gruncie Bożej prawdy i Bożego działania w sakramentach. Teksty biblijne i wypowiedzi Kościoła trzeba więc dobierać bardzo starannie, opatrując odpowiednim komentarzem, aby pobudzały uczestników do stawiania dodatkowych pytań i pogłębionej refleksji. W pracy Zespołów nie może też zabraknąć troski o dobre przygotowanie i godne sprawowanie liturgii.
- § 61. Bardzo wskazane jest stosowanie urozmaiconych form przekazu, łącznie z odwoływaniem się do środków audiowizualnych, czy świadectw zaproszonych osób. Należy dążyć do wytworzenia atmosfery wspólnoty wśród uczestników, unikając działania na zasadzie zarządzeń i nakazów. Zaleca się drugą część spotkania łączyć ze skromnym poczęstunkiem.
- § 62. Celem umocnienia więzi wspólnotowej wśród członków danego Zespołu, można – przynajmniej raz w roku – zorganizować dodatkowo spotkanie wyjazdowe, powiązane z nawiedzeniem jakiegoś sanktuarium, zwiedzaniem lub wypoczynkiem.

2. Na Sesjach Plenarnych

- § 63. W Sesjach Plenarnych mają obowiązek brać udział wszyscy członkowie Synodu. Gdyby uzasadniona przeszkoda uniemożliwiła komuś przybycie, winien on przesłać o tym powiadomienie, nie może jednak wysłać swego pełnomocnika (kan. 463 § 1, 8°). Nie dotyczy to prezbiterów wybranych w dekanatach, bo w razie przeszkody mają obowiązek przybyć ich zastępcy (kan. 464).

- § 64. Podczas pierwszej Sesji Plenarnej, odbywanej w ramach uroczystej inauguracji, członkowie Synodu składają wyznanie wiary (kan. 833, 1°).
- § 65. Uroczyste Sesje Plenarne odbywają się w związku z inauguracją Synodu oraz jego zamknięciem i rozpoczynają się koncelebrowaną Eucharystią. Pozostałe Sesje są zwyczajne i rozpoczynają się Eucharystią, bądź Liturgią Godzin, bądź też celebracją słowa Bożego pod przewodnictwem Biskupa Siedleckiego.
- § 66. Program każdej Sesji Plenarnej przygotowany przez Komisję Główną zatwierdza Biskup Siedlecki. On też wyznacza 3-osobowe prezydium Sesji spośród członków Komisji Głównej i Sekretariatu Synodu.
- § 67. Punktem wyjścia w obradach jest prezentacja wybranej grupy zagadnień, będącej przedmiotem zainteresowania którejs z Komisji lub Podkomisji. W późniejszym stadium Synodu będzie to zwykle omówienie projektu dokumentu, udostępnionego uprzednio członkom Synodu.
- § 68. Po prezentacji należy dać możliwość zabrania głosu członkom Synodu i ewentualnie obserwatorom lub zaproszonym gościom. Celem zapewnienia sprawnego przebiegu dyskusji, pragnący zabrać głos powinni wpisać się na listę. Można też przekazać swój głos w dyskusji przygotowany na piśmie.
- § 69. Po zakończeniu dyskusji (i ewentualnej przerwie potrzebnej na zapoznanie się z głosami wyrażonymi na piśmie) należy przeprowadzić głosowanie. Prezydium sesji wyznacza w tym celu 3 skrutatorów.
- § 70. Każdy uczestnik Sesji Plenarnej Synodu może oddać głos „przyjmuję” (*placet*), bądź „odrzuca” (*non placet*), bądź też „przyjmuję z poprawką” (*placet iuxta modum*).
- 1° do przyjęcia projektu dokumentu przygotowanego przez Komisję lub Podkomisję wymagana jest kwalifikowana większość głosów członków Synodu (2/3). Taką też większość musi uzyskać schemat dokumentu końcowego;
- 2° inne wnioski poddane pod głosowanie przechodzą zwykłą większością.
- § 71. W przypadku, gdy projekt częściowego dokumentu Komisji lub Podkomisji:
- 1° nie uzyskuje wymaganej większości głosów (jest odrzucony), winien być skierowany do ponownego opracowania przez właściwą Komisję lub Podkomisję. Nowo opracowany dokument wymaga wniesienia pod obrady na kolejnej Sesji Plenarnej;
- 2° zostaje przyjęty, ale niektórzy głosujący oddają głos *placet iuxta modum*, winni oni w terminie 10 dni przesłać propozycje poprawek, które zostają rozpatrzone przez właściwą Komisję lub Podkomisję oraz Komisję Główną.
- § 72. Po pomyślnym przegłosowaniu wszystkich dokumentów częściowych, Biskup Siedlecki powołuje Zespół Redakcyjny spośród członków Komisji Głównej i Sekretariatu Synodu, celem opracowania schematu dokumentu końcowego i nadania wszystkim jego częściom jednolitego stylu.
- § 73. Jeśli schemat dokumentu końcowego:
- 1° jest odrzucony, to nowym opracowaniem zajmuje się Komisja Główna przy wsparciu wyznaczonych przez Biskupa Siedleckiego konsultorów. Nowa wersja dokumentu wymaga zwołania Sesji Plenarnej;
- 2° zostaje przyjęty, ale niektórzy głosujący oddają głos *placet iuxta modum*, należy postąpić tak, jak w przypadku projektów dokumentów częściowych, ale propozycje poprawek rozpatruje Komisja Główna przy wsparciu konsultorów.

IV. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

- § 74. Akt podpisania i promulgowania dokumentów końcowych oraz aneksów nastąpi w ramach uroczystych obchodów 200-tnej rocznicy powstania Diecezji Siedleckiej.
- § 75. Jedynie Biskup Siedlecki może w niniejszym regulaminie dokonać zmian i w razie wątpliwości – zgodnie z zasadami prawa kanonicznego – interpretować jego zapisy.

BISKUP SIEDLECKI

KANCLERZ

L.dz. 40/2012

Siedlce, dnia 23 stycznia 2012 r.

we wspomnienie bł. Wincentego Lewoniuka i Towarzyszy, Męczenników z Pratulina

